

Pleitnotitie, hoorzitting 26 juni 2017, 16.30 uur

Uw kenmerk: BZW 1.17.0015.01 en 0035.01 t/m 0040.01

Namens: zeven buurthuizen (Insulinde, de Vluchtheuvel, Gerard Dou, Hollanderwijk, Bilgaard, Aldlân en Welgelegen)

Van: mr. R.C.M. (Gina) Kamsma, Vierhuisterweg 38, 8919 AJ, Leeuwarden, r.kamsma@gmail.com

Geachte commissieleden,

Namens de zeven buurthuizen licht ik graag de zeven bezwaarschriften toe en reageer ik daarbij op het verweerschrift van 14 juni 2017, zoals namens B&W ingediend. Gelukkig is dat laatste stuk kort. De eerste besluiten op bezwaar zullen er al op 29 juni 2017 moeten zijn.

1. Verwijzend naar dat verweerschrift merk ik allereerst op, dat het moment waarop B&W hebben gecommuniceerd over het nieuwe beleid, de beleidsregel 2017, niet ter discussie is gesteld in de bezwaarschriften. De communicatie was wel een onderwerp in een bezwaarschriftprocedure aangaande de subsidie over het jaar 2016, begreep ik. U kunt de besluiten in de procedures van vandaag meer inhoudelijk beoordelen en vervolgens B&W daarover adviseren.
2. Namens vijf buurthuizen heb ik de korting op de subsidie over het jaar 2013 vermeld in de bezwaarschriften. Er is geen ander formeel moment om de maximale subsidiebedragen, die de raad in het kader van de programmabegroting 2017 vaststelt, aan de orde te stellen. De omvang van die bedragen zijn niet gebaseerd op de omvang van de buurt of de wijk van een organisatie en evenmin op de (daaruit volgende) omvang van de georganiseerde activiteiten. De subsidieverordening 2014-2 van de raad is echter juist een uitgebreide regeling van de subsidie voor die activiteiten.
3. De raad wil niet, dat de eigen vermogens van de buurthuizen groeien door de subsidie voor de activiteiten. Is dat toch zo, dan kan er aanleiding zijn voor een korting op toekomstige subsidie, tenzij er een goede bestemming voor "de winst" is gevonden. Overigens heeft geen van de zeven buurthuizen een groot eigen vermogen, zoals ook uit diverse aanvragen om subsidie blijkt. In het verweerschrift wordt uitdrukkelijk erkend, dat de subsidie niet kostendekkend is voor de activiteiten. Dat staat dus nu vast. Die opmerking sluit ook aan bij het concept Handboek Gebiedsgericht werken van de gemeente en de zeven aanvragen om subsidie (de exploitatiecijfers en de winst- en verliesrekeningen). In al deze stukken kunt u lezen wat inkomstenbronnen zijn voor de activiteiten, naast de subsidie. Voorbeelden: rommelmarkten, verlotingen, sponsoracties (zie concept handboek), bingo, verkoop consumpties, contributies, zaalverhuur... Dat is de praktijk. Er blijft nooit subsidie over nadat de activiteiten hebben plaatsgevonden. Er moet juist geld bij. Er zijn geen overschotten van de subsidie voor de activiteiten. Dat betekent, dat een korting niet mogelijk is op grond van de subsidieverordening 2014-2 van de raad.

4. Net zoals in de bezwaarschriften, merk ik op dat hiermee naar mijn mening de discussie afgerond moet zijn. Er is geen juridische basis voor deze kortingen.
5. Maar stel, dat er subsidie overblijft na de activiteiten, die het eigen vermogen van een buurthuis doet groeien. In de bezwaarschriften is voor die theoretische situatie namens de zeven buurthuizen, subsidiar, gedetailleerd kritiek gegeven op artikel 6 van de beleidsregel 2017 van B&W en ook op hoe B&W dit artikel toepassen. In het verweerschrift wordt daarop slechts ingegaan met de opmerking dat B&W een keuze hebben gemaakt. Er is door mij in alle bezwaarschriften een toelichting op de berekening van de korting gevraagd, die in het verweerschrift niet staat. Vragen die nog steeds spelen zijn bijvoorbeeld: Waarom gaan B&W uit van de liquide middelen per 31 december 2015 voor de subsidie over 2017? Waarom is € 7.500,00 per 31 december 2015 aan liquide middelen de ondergrens? Waarom is die ondergrens voor ieder buurthuis gelijk? Waarom is het eigen vermogen van de Vluchtheuvel en van Gerard Dou gelijk aan het totale vermogen van deze buurthuizen (bij de aanvraag is geen balans ingediend)? Hoe is het mogelijk, dat de solvabiliteit van Welgelegen over 2015 61% is, terwijl dit buurthuis dat jaar een doorstart kenden. Hoe kan het dat er een rekenfout zit in de beschikking van Bilgaard, wat betreft de hoogte van de korting in combinatie met de berekening van de solvabiliteit (in de praktijk rechtgezet)?
6. Belangrijker is, dat B&W onterecht uitgaan van beschikbaar geld en niet van reserves.
7. De reserves van de buurthuizen kennen B&W overigens al lang. Met name door officiële stukken van de buurthuizen, zoals de aanvragen om subsidie, waarop iedere keer door B&W is beschikt. Dat is naar onze mening te beoordelen als toestemming van het college voor bepaalde bestemmingsreserves, zoals omschreven in artikel 7 van de subsidieverordening 2014-2 van de raad. Mijn cliënten hebben dat in ieder geval zo opgevat.
8. In het verweerschrift staat voor het eerst dat ook voor voorzieningen toestemming nodig is. Zo heeft Aldlân een risicofonds, dat B&W dus ook zouden willen aanspreken. Dat op die basis gekort mag worden, staat evenmin in de subsidieverordening. Die spreekt, zoals gesteld, slechts over met de subsidie gevormde reserves. Voorzieningen horen niet bij het eigen vermogen. In de berekening bij de subsidiebeschikking van Aldlân doet deze voorziening terecht mee bij de berekening van het totaal vermogen en terecht niet bij de berekening van het eigen vermogen. Ik kan me niet voorstellen, dat B&W bedoelen daarop terug te komen met dit verweerschrift.

Om het eigen vermogen is het de gemeente te doen. Het eigen vermogen is niet gegroeid door subsidies van de gemeente. Het onderwerp "bestemmingsreserve" is daarom niet relevant. Zeker niet slechts als onderdeel van een berekening van het solvabiliteitspercentage.

Namens mijn cliënten vraag ik u B&W te adviseren de bezwaarschriften gegrond te verklaren, onder toekenning van een vergoeding van de kosten voor juridische bijstand.